

Consiliul Superior al Magistraturii
Institutul National al Magistraturii

Concurs de promovare pe loc în funcții de execuție, a procurorilor
11 septembrie 2022

PROCES VERBAL
de motivare a contestațiilor la barem pentru disciplina
Drept penal
21 septembrie 2022

Întocmit de Comisia de soluționare a contestațiilor – Drept penal, cu privire la contestațiile la baremul de notare și evaluare, formulate de candidații menționați în Anexa atașată la prezentul, în temeiul art. 19 alin. 4 din Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de promovare a procurorilor în funcții de execuție, referitoare la baremul stabilit pentru probele de tip grilă la materia: Drept penal.

Pentru concursul de promovare la *Parchet de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție* au formulat contestații 48 candidați, astfel:

La Proba practică au fost formulate contestații cu privire la 8 întrebări.

• Întrebarea nr. 1 de la G1, corespondență: G1: 1, G2: 8, G3: 3, G4: 6, contestată de un număr de: 14 candidați

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă

Din datele speței rezultă faptul că inculpatul cunoștea atât împrejurarea că Y practică prostituția, cât și pe aceea că transportul ei în străinătate s-a făcut în scopul de a-i înlesni practicarea respectivei activități. Astfel, din enunț rezultă că Y era prietena persoanei vătămate A, concubina inculpatului, care, *de asemenea* practica prostituția, iar inculpatul a asigurat transportul *amândurora* în străinătate în acest scop. Este irelevant faptul că Y a plătit o sumă de bani pentru transportul în străinătate, cât timp legea nu impune condiția ca un act de înlesnire a prostituției să fie calificat ca atare doar dacă este făcut cu titlu gratuit, sau că cele două persoane vătămate practicau prostituția în stabilimente diferite, din moment ce A și Y erau prietene, iar relația în care A se afla cu inculpatul excludea posibilitatea ca aceasta să nu îi fi adus la cunoștință activitatea pe care urma să o presteze Y în străinătate. De asemenea, nu este necesar pentru întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii *obținerea de foloase patrimoniale* de către inculpat în urma practicării prostituției de către Y, deoarece aceasta este o modalitate distinctă de realizare a infracțiunii prevăzută de art. 213 Cod penal, consumată deja în modalitatea înlesnirii față de aceasta. Pentru consumarea infracțiunii de proxenetism este suficientă săvârșirea unui

singur act material, în oricare dintre modalitățile enumerate de text, care, în speță, față de Y a constat în transportarea ei în străinătate, astfel cum rezultă explicit din datele speței.

Totodată, din datele speței rezultă că infracțiunea de proxenetism comisă în raport cu persoana vătămată A, a avut caracter continuat, aceasta practicând prostituția atât în țară, în septembrie 2021, cât și în străinătate, în octombrie-noiembrie 2021, la îndemnul inculpatului, care a și obținut foloase de pe urma practicării acestei activități de către A. Având în vedere că fapta de proxenetism comisă în raport cu persoana vătămată Y a constat într-un singur act material, consumat la un moment distinct de actele de proxenetism desfășurate în raport cu A, concubina sa, în speță erau incidente dispozițiile privind concursul de infracțiuni.

Varianta A de răspuns nu este corectă. Inculpatul a desfășurat în raport cu persoana vătămată A multiple acte materiale de proxenetism. Astfel, acesta *a determinat-o*, la începutul lunii septembrie 2021, la practicarea în țară a prostituției, prin faptul că i-a propus să posteze online un anunț cu caracter erotic (ceea ce A a și făcut), apoi *i-a înlesnit* practicarea prostituției în străinătate (octombrie-noiembrie 2021), prin transportul pe care i l-a asigurat în acest scop, iar în toată această perioadă *a obținut profit* de pe urma desfășurării respectivei activități de către A, după cum rezultă explicit din datele speței.

• **Întrebarea nr. 2 de la G1, corespondență: G1: 2, G2: 9, G3: 9, G4: 7, contestată de un număr de: 6 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta B de răspuns este corectă.

Din datele speței rezultă că trimiterea în judecată a inculpatei B a avut ca „bază factuală” împrejurarea că, într-o cauză separată, s-au desfășurat cercetări în legătură cu plângerea formulată de aceasta împotriva fostului soț, C, pe care l-a acuzat de comiterea infracțiunilor de lovire sau alte violențe și amenințare. Respectiva cauză a fost soluționată prin clasare, întemeiată pe dispozițiile art. 16 lit. a) Cod procedură penală, soluție echivalentă constatării că fapta reclamată nu există. Totuși, motivarea soluției de clasare redată în conținutul speței dovedește doar împrejurarea că nu au putut fi administrate probe care să demonstreze exercitarea de către C a infracțiunilor de care a fost acuzat de către B, însă nu și pe aceea că plângerea formulată de aceasta din urmă a fost făcută cu rea credință. Astfel, agentul de poliție audiat în cauză, prezent la locul faptei, a confirmat că B *a efectuat un apel* la jandarmerie pentru a reclama situația în care se afla, iar din declarația martorului D rezulta că C era agitată, în timp ce afirma că fostul soț a împins-o și a amenințat-o. Totodată, din satele furnizate rezultă că C a fost prezent în curtea judecătorei la momentul reclamat de B. Or, din aceste probe rezultă că nimeni nu a observat nemijlocit acțiunea de lovire sau cea de amenințare, însă din conținutul lor nu este exclusă posibilitatea ca respectivele fapte să se fi întâmplat, din moment ce B a apelat jandarmeria și se afla în stare de agitație.

Temeiul clasării nu poate fi avut în vedere ca demonstrând indubitabil reaua credință a lui B, cât timp dispozițiile art. 335 Cod procedură penală permit redeschiderea urmăririi penale indiferent de temeiul în baza căruia soluția inițială a fost dată. Cu alte cuvinte, pentru stabilirea bunei sau relei credințe, candidații trebuiau să examineze probele care au stat la baza clasării, indicate în cuprinsul speței, iar nu temeiul acesteia.

Varianta A de răspuns nu este corectă (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta B).

Varianta C de răspuns nu este corectă.

Infrațiunea de răzbunare pentru ajutorul dat justiției are ca element material săvârșirea unei infracțiuni împotriva unei persoane, pentru motivele arătate în textul art. 274 Cod penal. Plângerea adresată de B organelor de urmărire penală reprezintă *doar* un mijloc de sesizare privind săvârșirea unei infracțiuni, fără să ateste întrunirea elementelor de tipicitate ale acesteia, atribut care revine organelor judiciare, nerelevat în speță.

• Întrebarea nr. 3 de la G1, corespondență: G1: 3, G2: 2, G3: 1, G4: 1, contestată de un număr de: 4 candidați

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta B de răspuns este corectă.

Conform teoriei apropiatunii, acceptată de doctrina și jurisprudența națională, criteriul de delimitare între tentativă și infracțiune consumată îl reprezintă dobândirea de către făptuitor a posibilității exclusive de dispoziție asupra bunului. În același timp, criteriul menționat este apreciat ca fiind întrunit în funcție de natura, dimensiunea ori alte particularități ale bunului sau în funcție de împrejurările concrete ale cauzei (schimbarea locului stabilit de proprietar, scoaterea bunului din raza vizuală a proprietarului, depășirea punctului de pază etc).

Din datele speței rezultă că fapta de furt s-a consumat prin trecerea bijuteriilor la dispoziția făptuitorului, din moment ce acestea au fost deplasate din locul în care se aflau (cutia de bijuterii) în buzunarul minorului, cu alte cuvinte ieșiseră din posesia persoanei vătămate. Împrejurarea că minorul a fost surprins de aceasta înainte de a părăsi apartamentul nu împieteează asupra caracterului consumat al infracțiunii, ci are exclusiv semnificația recuperării de către persoana vătămată a bunurilor ce i-au fost sustrate.

În altă ordine de idei, fapta prevăzută de legea penală, furtul în acest caz, reprezintă doar una dintre trăsăturile infracțiunii, în timp ce imputabilitatea este o trăsătură distinctă. Faptul că, potrivit legii, minorul cu vârsta sub 14 ani nu răspunde penal, nu influențează întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii de furt consumat, la care se va raporta activitatea de instigare sub forma participației impropriei comise de inculpatul B.

Totodată nu se poate reține în sarcina lui B simpla instigare la infracțiunea de furt calificat în formă consumată, cât timp dispozițiile art. 52 alin. (3) Cod penal reglementează expres că atunci când fapta este comisă fără vinovăție de către autor, instigarea se realizează sub forma participației impropriei. Expresia „fără vinovăție” folosită în text nu se referă exclusiv la vinovăția ca trăsătură a infracțiunii, ci, generic, la orice cauză care înlătură caracterul penal al faptei care are efect asupra vinovăției, așa cum este cazul stării de minoritate, incidentă în cauză.

Variantele A și C de răspuns nu sunt corecte (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta B).

• Întrebarea nr. 4 de la G1, corespondență: G1: 4, G2: 7, G3: 8, G4: 9, contestată de un număr de: 1 candidat

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca

nefondată.

Varianta B de răspuns este corectă.

Partea din pedeapsa complementară executată, avută în vedere de enunțul răspunsului menționat, se referă la pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 literele a), b) și h) Cod penal, pe o durată de 3 ani, aplicată prin sentința penală nr. 1/2017, definitivă la data de 05.02.2017, prin care inculpatul a fost condamnat la 2 ani închisoare cu suspendarea sub supraveghere a executării. Potrivit art. 68 alin. 1 litera b) Cod penal, executarea pedepsei complementare a început de la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare, ceea ce atrage tratamentul descris de speță în situația comiterii unei noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere. Prin urmare, enunțul speței nu viza liberarea condiționată din sentința penală nr. 2/2017, prin care inculpatul a fost condamnat la 1 an închisoare, fiind liberat condiționat la 06.03.2017, la care se face referire în mod eronat în contestație.

Varianta A de răspuns nu este corectă (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta B).

• **Întrebarea nr. 5 de la G1, corespondență: G1: 5, G2: 6, G3: 4, G4: 2, contestată de un număr de: 7 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

„Deducerea” reținerii de 24 de ore, ce trebuie menționată în toate cazurile în dispozitivul unei hotărâri, are semnificația unei constatări, adică a semnalării împrejurării că o persoană a fost supusă acestei măsuri preventive, iar nu în sensul strict prevăzut de art. 72 Cod penal, la care face trimitere art. 127 Cod penal, respectiv de „scădere” a duratei măsurii preventive din pedeapsa aplicată sau, după caz, dintr-o măsură educativă privativă de libertate. Este evident că „scăderea” nu poate fi făcută efectiv decât dintr-o pedeapsă executabilă sau dintr-o măsură educativă privativă de libertate, dar jurisprudența este constantă în a menționa dispozițiile privind deducerea măsurii preventive (folosind cu același sens fie termenul de „deducere”, fie pe cel de „constată că ...”), chiar și atunci când sancțiunea nu este privativă de libertate (pentru motivul arătat mai sus), urmând ca scăderea efectivă să se producă doar atunci când pedeapsa sau măsura educativă devin executabile, în condițiile legii.

Variantele A și B de răspuns nu sunt corecte, deoarece se referă la adaptarea pedepsei aplicate de instanța străină la o sancțiune de aceeași natură (amendă penală, respectiv închisoare), însă potrivit legii române minorilor li se pot aplica doar măsuri educative, astfel că adaptarea se poate face doar în acest sens.

• **Întrebarea nr. 6 de la G1, corespondență: G1: 6, G2: 1, G3: 7, G4: 4, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns este corectă

Din datele speței rezultă în mod clar că infracțiunile pentru care s-a pronunțat condamnarea

prin sentința penală 655 din 23.05.2018 a Judecătorei C, definitivă la 27.09.2018, sunt concurente cu infracțiunea dedusă judecății, comisă la 26.08.2018, toate aflându-se în stare de pluralitate intermediară în raport cu condamnarea la pedeapsa de 8 luni închisoare cu suspendarea executării sub supraveghere, dispusă prin sentința penală nr. 1637 din 23.06.2017 a Judecătorei M, definitivă la 12.07.2017, cu un termen de supraveghere de 3 ani.

Așa cum s-a stabilit prin decizia RIL nr. 7/2020 *“în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 44 alin. (2) Cod penal, în cazul pluralității intermediare de infracțiuni, în ipoteza în care primul și/sau al doilea termen al pluralității intermediare este format dintr-un concurs de infracțiuni, contopirea tuturor pedepselor stabilite se realizează, în cadrul unei operațiuni unice, potrivit dispozițiilor referitoare la concursul de infracțiuni”*.

Aceasta este situația descrisă în speță, prin urmare varianta A de răspuns este corectă.

• Întrebarea nr. 8 de la G1, corespondență: G1: 8, G2: 10, G3: 2, G4: 8, contestată de un număr de: 14 candidați

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta B de răspuns este corectă

Din datele speței rezultă că faptele lui A întrunesc elementele de tipicitate ale următoarelor infracțiuni:

- *inducerea în eroare a organelor judiciare*, constând în depunerea, la 24.06.2020, a unei plângeri penale în care a arătat în mod nereal că B, fostul concubin, prin amenințări cu moartea și cu acte de violență, a determinat-o să dea declarații mincinoase în fața organelor de urmărire penală într-o cauză în care avea calitatea de persoană vătămată la o infracțiune de tentativă de omor comisă de C, care a și fost arestat preventiv urmare declarațiilor sale;

- *favorizarea făptuitorului*, faptă constând în aceea că, la 27.07.2020, fiind audiată în calitate de persoană vătămată în fața instanței de judecată, în cauza menționată, a revenit asupra declarațiilor date în faza urmăririi penale, în urma celor declarate modificând starea de fapt cu care aceasta fusese sesizată; în mod evident modificarea declarațiilor date la urmărire penală era favorabilă lui C, ceea ce reprezintă un act de „ajutor”, în sensul art. 269 Cod penal.

În raport cu aceste date, răspunsul B este corect, întrucât nu făcea referire la o singură infracțiune (favorizarea făptuitorului), ci la o pluralitate de infracțiuni, care cuprindea și pe cea de inducere în eroare a organelor judiciare.

Varianta A de răspuns nu este corectă. A, avea calitatea de *persoană vătămată* în cauza în care a dat declarații, cauză care îl privea pe C, iar *nu pe aceea de martor*, astfel încât nu putea fi considerată subiect activ al infracțiunii de mărturie mincinoasă.

Varianta C de răspuns nu este corectă (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta B).

• Întrebarea nr. 10 de la G1, corespondență: G1: 10, G2: 5, G3: 5, G4: 3, contestată de un număr de: 7 candidați

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

Legitima apărare prezumată, prevăzută de art. 19 alin. 3 Cod penal drept cauză justificativă, trebuie la rândul ei să întrunească toate condițiile arătate de art. 19 alin. 2 Cod penal pentru a fi în prezența cauzei justificative, singura deosebire fiind legată de modalitatea de administrare a probatoriului, în sensul că verificarea întrunirii condițiilor pleacă de la premisa incidența cauzei justificative, atunci când comiterea faptei se realizează în condițiile prevăzute de art. 19 alin.3 Cod penal.

La rândul ei, cauza de neimputabilitate prevăzută de art. 26 C. penal presupune întrunirea condițiilor legitimei apărări, mai puțin pe aceea a proporționalității apărării în raport cu gravitatea atacului.

Din datele speței rezultă că pătrunderea lui M în locuința lui T s-a făcut prin acțiuni extrem de violente (forțarea sistemului de închidere a porții, proferarea de amenințări cu moartea, spargerea geamurilor de la casă cu pietre, pătrunderea prin forțarea ușii locuinței), împrejurări suficient descrise pentru a concluziona asupra întrunirii condițiilor de la art. 19 alin. 3 Cod penal. Aprecierea proporționalității între atac și apărare trebuie să se raporteze însă la momentul exercitării efective a acțiunii prin care atacul pune în pericol persoana celui care se apără sau a altuia, iar acest moment, în speță, este reprezentat de amenințările cu moartea proferate de E în timp ce, având asupra sa o secure, s-a îndreptat spre T, atitudinea sa constituind în același timp o amenințare a copilului lui T, care se afla în încăpere și care abia apoi a reușit să fugă în afara locuinței.

În atare situație, folosirea de către T a unui cuțit, prin care i-a aplicat o lovitură la nivelul capului lui M pentru a-i înlătura atacul cu securea, nu este nicidecum disproportională, deoarece fiecare dintre aceștia s-a folosit de obiecte apte să producă vătămarea corporală sau chiar moartea (secure, respectiv cuțit). A accepta argumentul că M trebuia să „aștepte” ca T să îl lovească cu securea pentru a stabili că era în legitimă apărare atunci când l-a lovit cu cuțitul, înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 19 alin. 3 Cod penal.

Așa cum am menționat, acțiunile agresive exercitate de M pentru a pătrunde în locuință nu se subsumează atacului asupra lui T, ci realizează doar condiția cerută de art. 19 alin. 3 Cod penal, referitoare la pătrunderea unei persoane într-o locuință, încăpere, dependință sau loc împrejmuit ținând de aceasta, fără drept, prin violență, viclenie, efracție sau alte asemenea modalități nelegale ori în timpul nopții.

Însă proporționalitatea apărării nu se raportează la aceste manifestări ale lui T, care justifică doar prezumția că M a acționat în legitimă apărare.

Variantele A și B de răspuns nu sunt corecte (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta C de răspuns).

La Proba teoretică au fost formulate contestații cu privire la 9 întrebări

• **Întrebarea nr. 2 de la G1, corespondență: G1: 2, G2: 4, G3: 2, G4: 8, contestată de un număr de: 2 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă

Din conținutul Deciziei Curții Constituționale nr. 708/2021 (paragraful 31) rezultă că declararea neconstituționalității dispozițiilor art. 137 alin. (3) teza a doua C.penal, cu referire la

sintagma "cifra de afaceri", a fost făcută în considerare faptul că *"norma nu precizează dacă sintagma criticată privește cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior săvârșirii infracțiunii/antior pronunțării hotărârii judecătorești/antior aplicării pedepsei*. Totodată, în cazul în care cifra de afaceri realizată în anul financiar anterior săvârșirii infracțiunii/antior pronunțării hotărârii judecătorești/antior aplicării pedepsei nu poate fi determinată, norma criticată nu precizează dacă va fi luată în considerare cifra de afaceri aferentă anului financiar în care persoana juridică ce are scop lucrativ a înregistrat cifră de afaceri, an imediat anterior anului de referință pentru calcularea cifrei de afaceri în vederea aplicării pedepsei amenzii", iar aceste considerente sunt redată în conținutul variantei de răspuns corecte.

Varianta B de răspuns nu este corectă

Faptul că în considerentele deciziei (paragraful 28) s-au făcut referiri la previzibilitatea sintagmei ce a făcut obiectul excepției nu echivalează cu validarea răspunsului B ca fiind o variantă corectă, deoarece enunțul nu este complet cu privire la considerentele deciziei menționate, prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 137 alin. 3 Cod penal, ci doar reprezintă unul dintre argumentele care au fundamentat concluzia prezentată în conținutul variantei A de răspuns.

- **Întrebarea nr. 3 de la G1, corespondență: G1: 3, G2: 5, G3: 8, G4: 6, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns nu este corectă

Potrivit art. 132 alin. 3 Cod penal termenele de prescripție a executării măsurilor educative se întrerup și se suspendă în condițiile prevăzute de lege pentru majori, printre aceste condiții enumerându-se și cea privind sustragerea de la executare după începerea executării pedepsei (în cazul nostru măsurii educative), conform art. 163 alin. 1 teza a II-a Cod penal, acesta fiind enunțul variantei C de răspuns.

Astfel cum a fost exprimat, enunțul de la varianta A impune condiția ("dacă...") ca numai o *infracțiune comisă după majorat* să întrerupă cursul prescripției, în timp ce dispozițiile art. 163 alin. 2 Cod penal nu fac nicio distincție în ceea ce privește comiterea ca minor sau ca major a noii infracțiuni.

- **Întrebarea nr. 5 de la G1, corespondență: G1: 5, G2: 14, G3: 3, G4: 13, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta C de răspuns este corectă

Luarea unei măsuri de siguranță se dispune conform art. 107 alin. 1 Cod penal, cu scopul înlăturării unei stări de pericol.

În consecință, constarea unor situații pozitive intervenite în starea de sănătate a celui față de care s-a luat măsura de siguranță prevăzută de art. 109 Cod penal, urmare tratamentului medical aplicat, echivalează cu înlăturarea stării de pericol care a impus luarea măsurii, astfel cum se prevede în mod expres în dispozițiile art. 109 Cod penal.

- **Întrebarea nr. 6 de la G1, corespondență: G1: 6, G2: 3, G3: 1, G4: 2, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns este corectă

Din cuprinsul deciziei nr. 176/2022 a Curții Constituționale rezultă că argumentul expus în această variantă de răspuns este cel care a stat la baza declarării neconstituționalității art. 270 alin. 3 din Legea nr. 186/2006 (paragraful 32: „În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art.270 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României - prin faptul că nu reglementează un prag valoric/temporal cât privește faptele asimilate contrabandei și prin nesocotirea principiului ultima ratio în materie penală, aduc atingere principiului constituțional al statului de drept, consacrat în art.1 alin.(3) din Legea fundamentală”).

Varianta B de răspuns nu este corectă, deoarece enunțul cuprinde mențiunea „*norma nu este afectată*”, în timp ce paragraful 33 al decizie menționate statuează că „Nereglementând un astfel de prag valoric/temporal, Curtea constată că *norma este afectată* de un viciu de neconstituționalitate și din perspectiva stabilirii de către instanță a pericolului social concret pe care îl prezintă faptele de contrabandă deduse judecății și a aplicării unei pedepse corect individualizate, contrar dispozițiilor constituționale ale art.124 privind înfăptuirea justiției”.

- **Întrebarea nr. 8 de la G1, corespondență: G1: 8, G2: 13, G3: 7, G4: 10, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns nu este corectă

În situația în care sustragerea unor bunuri este urmată de acțiuni de lovire care fac ca infracțiunea să fie una de tâlhărie, existența unei calități a persoanei asupra căreia s-au exercitat violențele determină calificarea actelor de lovire și ca acțiuni de ultraj, atunci când subiectul pasiv este polițist aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Atunci când violențele sunt exercitate împotriva mai multor persoane care au calitatea cerută de lege pentru infracțiunea menționată, va fi reținută o pluralitate de infracțiuni de ultraj aflate în concurs, deoarece sunt afectate în concret atributele de autoritate specifică exercitate de fiecare subiect pasiv secundar în parte.

În consecință, **varianta C de răspuns este corectă.**

Cele statuate prin deciziile HP nr 20/2016 și decizia RIL nr. 4/2017 nu pot fi aplicate mutatis mutandis la situația descrisă în speță, deoarece fiecare dintre acestea analizează infracțiuni (proxenetism, respectiv abandon de familie) în care subiectul pasiv nu are o calitate specială, care poate atrage calificarea faptei și într-o altă infracțiune, cum este cazul infracțiunii de ultraj.

- **Întrebarea nr. 10 de la G1, corespondență: G1: 10, G2: 16, G3: 18, G4: 15, contestată de un număr de: 9 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor

ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă

Din conținutul speței rezultă că lovirea persoanei a fost intenționată, făcută în scop de răzbunare, ceea ce exclude încadrarea acesteia într-o infracțiune comisă din culpă. Chiar dacă în cuprinsul enunțului este folosită expresia „*locul accidentului*”, aceasta nu înseamnă că vizează strict accepțiunea prevăzută de art. 75 din OUG nr. 195/2002, ci este folosită ca echivalent pentru aceea de „*loc al săvârșirii faptei*” descrise în speță. Folosirea expresiei menționate s-a făcut exclusiv din perspectiva problemei abordate de subiect, respectiv aceea de a observa dacă în speță erau incidente în încadrarea juridică și dispozițiile art. 338 alin. 1 și art. 338 alin. 2 Cod penal, infracțiune care nu poate fi reținută în cazul în care s-a stabilit că s-a săvârșit, cu intenție, o infracțiune contra integrității corporale.

Totodată datele enunțului nu permiteau aprecierea asupra gravității leziunilor produse sau a locului în care acestea se situau pentru a conduce la o evaluare a lor în sensul stabilirii existenței unei infracțiuni contra vieții, motiv pentru care nici varianta C de răspuns nu a cuprins vreo referire la aceasta. Termenul „doar” inserat în cuprinsul enunțului („*doar o infracțiune contra integrității corporale*”), nu era menit să excludă o infracțiune contra vieții, ci să excludă posibilitatea reținerii celei indicate în concurs cu una sau două infracțiuni de părăsire a locului accidentului (la care făceau referire variantele A și B de răspuns).

• **Întrebarea nr. 16 de la G1, corespondență: G1: 16, G2: 8, G3: 11, G4: 18, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns este corectă, corespunzând celor statuate prin decizia HP nr. 12/2019 prin care s-a stabilit că „*indiferent de felul pedepsei aplicate pentru infracțiunea săvârșită în cursul termenului de încercare, regimul suspendării condiționate a executării pedepsei aplicată în baza art. 81 din Codul penal din 1969, ca efect al aplicării legii penale mai favorabile, printr-o hotărâre pronunțată după 1 februarie 2014, se menține și după intrarea în vigoare a Codului penal actual, inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, fiind cel prevăzut de Codul penal din 1969.*”

Varianta B de răspuns nu este corectă.

Decizia HP nr. 11/ 2016, indicată în contestație, soluționează o altă chestiune de drept decât cea expusă în conținutul enunțului întrebării analizate.

• **Întrebarea nr. 19 de la G1, corespondență: G1: 19, G2: 20, G3: 4, G4: 11, contestată de un număr de: 4 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă.

Dispozițiile art. 88 alin. 3 Cod penal sunt explicite cu privire la revocarea amânării aplicării pedepsei în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate în cursul termenului de supraveghere. Întrebarea nu viza verificarea întrunirii *tuturor* condițiilor referitoare la revocarea amânării

aplicării pedepsei (adică și pe cea a descoperirii noii infracțiuni în termenul de supraveghere), ci, așa cum rezultă din conținutul variantelor de răspuns, doar pe cele care vizau obligativitatea revocării în funcție de forma de vinovăție cu care a fost comisă noua infracțiune, respectiv cu referire la consecința ce decurge după revocare.

Varianta B de răspuns nu este corectă, deoarece conduce la concluzia că față de pedeapsa stabilită ca urmare a revocării poate fi dispusă din nou soluția de amânare a aplicării acesteia, ceea ce intră în contradicție cu dispozițiile art. 88 alin. 3 Cod penal, care stipulează că după revocare instanța dispune **aplicarea și executarea** pedepsei, precum și cu cele ale art. 582 Cod procedură penală, care menționează soluția de **condamnare** (corespunzătoare executării unei pedepse) la care face referire art. 88 alin. 4 Cod penal.

• **Întrebarea nr. 20 de la G1, corespondență: G1: 20, G2: 6, G3: 16, G4: 20, contestată de un număr de: 3 candidați**
Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta B de răspuns este corectă.

Conform art. 162 din Legea 302/2004, text situat în Capitolul II “Punerea în executare pe teritoriul României a pedepselor sau măsurilor privative de libertate aplicate de instanțele altor state membre ale Uniunii” al Titlului VI, la care face referire speța: *“Hotărârile judecătorești pronunțate de instanțele altor state membre ale Uniunii Europene se recunosc și se execută pe teritoriul României în baza principiului încrederii reciproce și în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol, dacă sunt de natură să producă efecte juridice potrivit legii penale române și nu contravin ordinii publice a statului roman”*.

În consecință, situația vizată de speță se referă nu numai la recunoașterea hotărârii judecătorești pronunțată de alt stat membru al UE, ci, cumulativ, și la executarea în România a pedepsei aplicate. Trimiterea de către statul UE a solicitării de executare a hotărârii și a certificatului necesar recunoașterii face ca cererea să rămână fără obiect (va fi respinsă cu această motivare), atunci când nu mai este îndeplinită existenței unei pedepse care să fie executată în România; în mod evident liberarea condiționată din executarea pedepsei pe teritoriul statului de condamnare nu mai poate atrage executarea restului de pedeapsă într-un alt stat, cât timp acest rest nu a fost revocat printr-o altă hotărâre a statului de condamnare.

Varianta A de răspuns nu este corectă.

Enunțul întrebării cuprindea mențiunea că recunoașterea hotărârii este refuzată **fără excepție** dacă (...), ori, în situația descrisă în varianta A de răspuns, hotărârea poate fi recunoscută parțial pentru infracțiunile care au corespondent în legislația română. Dispozițiile art. 163 alin. 2 din Legea 302/2004 sunt irelevante în raport cu datele cuprinse în varianta A de răspuns.

Pentru concursul de promovare la *Parchet de pe lângă Curte de Apel* au formulat contestații 24 candidați, astfel:

La Proba practică au fost formulate contestații cu privire la 8 întrebări

• Întrebarea nr. 2 de la G1, corespondență: G1: 2, G2: 7, G3: 7, G4: 5, contestată de un număr de: 5 candidați

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă.

Din datele speței rezultă că activitatea inculpatei de inducere în eroare a celor 20 de persoane vătămate a constat în promisiunea oferirii unui loc de muncă în Spania, pentru care a cerut fiecăreia suma de câte 500 euro, constând în comisioane și costul transportului. Acesta este prejudiciul creat de inculpată fiecăreia dintre persoanele vătămate, deoarece activitatea ei infracțională s-a încheiat în momentul în care le-a prezentat acestora pe cei doi „angajatori” din Spania. Din datele speței nu rezultă că inculpata ar fi cunoscut că aceștia le vor cere sume suplimentare (câte 50 de euro de la fiecare persoană vătămată, pentru întocmirea unor documente etc.), cu alt titlu decât cel în baza căruia se produsese inducerea în eroare comisă de aceasta (plata unor comisioane), astfel încât nu pot fi reținute acte suplimentar comise de aceasta, în calitate de complice, la o nouă acțiune de inducere în eroare.

În altă ordine de idei, cerința întrebării viza strict activitatea inculpatei, care se rezumă la situația prezentată mai sus, iar nu activitatea complicilor pe care îi avusese în Spania, al căror ajutor în privința infracțiunii de înșelăciune comisă se rezuma doar la preluarea celor 20 de persoane vătămate. Din niciuna din datele speței nu rezultă că inculpata ar fi încheiat cele 20 de contracte în scopul exploatarei persoanelor vătămate, ci doar pentru obținerea unor foloase patrimoniale constând în comisioanele percepute pentru încheierea contractelor. În consecință, activitatea acesteia nu poate fi considerată ca fiind circumscrisă infracțiunii prev. de art. 210 alin. 1 Cod penal.

În ceea ce privește încadrarea juridică dată infracțiunii comise de inculpată, nu poate fi reținută unitatea naturală de infracțiune, chiar dacă din datele speței rezultă că cele 20 de contracte au fost încheiate în aceeași zi. Din datele furnizate nu rezultă că inculpata a încheiat simultan aceste contracte sau că s-a încheiat un singur contract, semnat de toate persoanele vătămate, pentru a putea vorbi de o unitate naturală de infracțiune. În mod logic semnarea contractului cu fiecare dintre părți creează un interval de timp între actele materiale, iar rezoluția infracțională fiind unică, sunt îndeplinite condițiile infracțiunii continuate de înșelăciune.

Varianta C de răspuns nu este corectă (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta B).

• Întrebarea nr. 4 de la G1, corespondență: G1: 4, G2: 3, G3: 4, G4: 2, contestată de un număr de: 5 candidați

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

„Deducerea” reținerii de 24 de ore, ce trebuie menționată în toate cazurile în dispozitivul unei hotărâri, are semnificația unei constatări, adică a semnalării împrejurării că o persoană a fost supusă acestei măsuri preventive, iar nu sensul strict prevăzut de art. 72 Cod penal, la care face trimitere art. 127 Cod penal, respectiv de „scădere” a duratei măsurii preventive din pedeapsa aplicată sau, după caz, dintr-o măsură educativă privativă de libertate. Este evident că „scăderea” nu poate fi făcută efectiv decât dintr-o pedeapsă executabilă sau dintr-o măsură educativă privativă de libertate, dar jurisprudența este constată în a menționa dispozițiile privind deducerea măsurii preventive (folosind cu același sens fie termenul de „deducere”, fie pe cel de „constată că ...”), chiar și atunci când sancțiunea nu este privativă de libertate (pentru motivul arătat mai sus), urmând ca scăderea efectivă să se producă doar atunci când pedeapsa sau măsură educativă devin executabile, în condițiile legii.

Variantele A și B de răspuns nu sunt corecte, deoarece se referă la adaptarea pedepsei aplicate de instanța străină la o sancțiune de aceeași natură (amendă penală, respectiv închisoare), însă, potrivit legii române, în cazul minorilor pot fi aplicate doar măsuri educative.

• **Întrebarea nr. 5 de la G1, corespondență: G1: 5, G2: 10, G3: 5, G4: 9, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta B de răspuns nu este corectă

Alegerea variantei corecte de răspuns dintre cele prezentate urmărea să verifice dacă se cunoaște de către candidați instituția retragerii plângerii prealabile, iar nu stabilirea încadrării juridice care era dată în conținutul enunțului întrebării.

Din datele prezentate rezulta că, pe lângă omor, în sarcina fiecărui inculpat a fost reținută și infracțiunea de lovire sau alte violențe, pedepsită la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Potrivit art. 158 alin. 2 Cod penal, retragerea plângerii prealabile *înlătură răspunderea penală a persoanei cu privire la care plângerea a fost retrasă*, conținutul acestei dispoziții legale reflectându-se în **varianta C, corectă**, de răspuns.

• **Întrebarea nr. 6 de la G1, corespondență: G1: 6, G2: 5, G3: 3, G4: 1, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta C de răspuns este corectă.

Denunțatorul A nu este persoană vătămată ca urmare a activității desfășurate de MM, prin care acesta din urmă i-a solicitat suma de 1000 de euro sub pretextul că, în calitatea sa de „procuror”, îl va ajuta să obțină o soluție de achitare. Pentru existența infracțiunii de trafic de influență nu este necesar ca făptuitorul să aibă calitatea pe care o pretinde, ci ca persoana pentru care exercită influența să aibă în atribuțiile de serviciu actul pentru care se trafică influența.

Din datele speței rezultă că funcționarul a fost denumit prin nume și calitate (judecătoarea HT de la Curtea de Apel X) care urma să îl achite pe A, astfel încât sunt întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii de trafic de influență.

Cerința întrebării nu se referea la întrunirea condițiilor tragerii la răspundere penală a lui MM, ci doar la încadrarea juridică dată faptei comise de acesta.

• **Întrebarea nr. 7 de la G1, corespondență: G1: 7, G2: 4, G3: 10, G4: 10, contestată de un număr de: 7 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

Din datele speței rezultă că sustragerea sumei de 1700 EURO s-a făcut ca urmare a exercitării unui act specific funcției de polițist pretinse de inculpat, faptă care întrunește elementele de tipicitate ale infracțiunii de uzurpare de calități oficiale, ce va fi reținută în concurs cu infracțiunea de tâlhărie.

Varianta A de răspuns nu este corectă.

Este adevărat că în speță este descrisă inclusiv o infracțiune de tâlhărie, dar aceasta s-a comis nu doar prin simulare din calități oficiale (ce atrage incidența agravantei prev. de art. 234 alin. 1 lit. b Cod penal), ci și în timpul nopții, la data de 29.11 ora 21.30 (ce atrage incidența agravantei prev. de art. 234 alin. 1 lit. d Cod penal), agravantă care nu era menționată însă în încadrarea juridică prezentată la varianta A de răspuns.

În mod evident este o eroare materială faptul că în enunț nu apare semnul virgulei sau alt semn de punctuație care să delimiteze numărul orelor de numărul minutelor, dar a susține că în baza acestei erori materiale speța nu putea fi soluționată (conform expresiei folosite de enunț, „în jurul orelor 2130 ...”) este echivalent cu a afirma că nu se cunoaște faptul că ziua are 24 de ore (sic!).

• **Întrebarea nr. 8 de la G1, corespondență: G1: 8, G2: 2, G3: 8, G4: 8, contestată de un număr de: 7 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă.

Din datele speței rezultă că infracțiunea de influențare a declarațiilor a constat în două acte materiale, primul dintre acestea constând în *încercarea* (inculpatei MI) *de a determina* persoana vătămată să-și modifice declarațiile date inițial în cauza ce-l privea pe fiul inculpatei, prin corupere (cu suma de 10 000 EURO și alte promisiuni), iar cel de al doilea act material, comis în varianta *determinării*, a constat în convingerea persoanei vătămate, prin oferirea sumei de 50 000 EURO în același scop, al modificării declarațiilor date în cauză, sumă acceptată de aceasta.

Nu poate fi reținută o singură infracțiune de influențare a declarațiilor, cât timp fiecare dintre actele descrise de speță întrunește elementele de tipicitate ale acestei infracțiuni, în formă

consumată.

Jurisprudența și doctrina referitoare la infracțiunea prev. de art. 272 Cod penal sunt unitare în a considera că, atunci când actele vizează (urmăresc) aceeași conduită procesuală din partea persoanei asupra căreia se exercită acte de constrângere, de corupere sau alte acte cu caracter intimidant, se reține o infracțiune de influențare a declarațiilor în formă continuată. Exemplele de jurisprudență prezentate în contestații ca reprezentând practică judiciară neunitară se referă fie la alte infracțiuni contra justiției, fie la infracțiuni de corupție propriu-zise, astfel încât nu se poate concluziona că ar determina o controversă cu privire la răspunsul indicat ca fiind corect.

Varianta B de răspuns nu este corectă (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta A).

• **Întrebarea nr. 9 de la G1, corespondență: G1: 9, G2: 6, G3: 2, G4: 3, contestată de un număr de: 8 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

Fapta inculpatei nu intră sub incidența Legii nr. 143/2000, deoarece art. 6 alin. 1 din legea menționată incriminează „Prescrierea *drogurilor de mare risc*, cu intenție, de către medic, fără ca aceasta să fie necesară din punct de vedere medical, se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi”.

Nefiind îndeplinită condiția privind natura drogului prescris, nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii, astfel că nu mai prezintă importanță, din perspectiva calității subiectului activ, dacă inculpata avea sau nu dreptul de a prescrie respectivul medicament.

Varianta A de răspuns nu este corectă.

Așa cum rezultă din dispozițiile art. 6 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, acțiunea de prescriere de către medic a medicamentelor care pot fi asimilate unor droguri este sancționată doar când aceste medicamente conțin substanțe ce aparțin drogurilor de mare risc, iar nu drogurilor de risc, categorie în care sunt incluse comprimatele de Xanax.

Nu poate fi susținut, în raport cu dispozițiile legii, că prescrierea de droguri de risc ar putea fi inclusă în conținutul expresiei „alte operațiuni privind circulația drogurilor”, folosite de dispozițiile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 143/2000, fiindcă aceasta ar însemna ca o astfel de activitate să fie sancționată mai grav (de la 2 la 7 ani închisoare), față de prescrierea de droguri de mare risc, reglementată de art. 6 alin. 1 din Legea 143/2000 (pedepsită cu închisoare de la 1 la 5 ani), pentru medicul care are competența de a prescrie astfel de medicamente.

În aceste condiții, fapta medicului care nu are competența de a prescrie anumite medicamente, ce conțin substanțe de natura drogurilor de risc sau mare risc, nu rămâne nesancționată, dar va putea fi circumscrisă doar unui act de înlesnire a unei activități infracționale prevăzute de Legea nr. 143/2000, comise în calitate de autor de cel care beneficiază de prescripția respectivă, sau respectivul medic va fi supus unei acțiuni disciplinare.

Varianta B de răspuns nu este corectă.

Pentru a se reține forma de participație a complicității la săvârșirea unei infracțiuni este necesar să se constate că autorul a comis respectiva infracțiune. Din datele speței se poate

concluziona că, prin prescrierea celor 29 de comprimate de Xanax, inculpata ar fi putut ajuta pe IC la comiterea infracțiunii prev. de art. 4 alin. 1 din Legea 143/2000, dar din nicio dată nu rezultă că IC s-ar fi și folosit de actul eliberat de inculpată pentru a-și cumpăra droguri.

În lipsa activității autorului, complicitatea nu poate fi sancționată, atunci când aceasta nu este prevăzută de lege ca infracțiune de sine stătătoare.

• **Întrebarea nr. 10 de la G1, corespondență: G1: 10, G2: 8, G3: 9, G4: 4, contestată de un număr de: 2 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta B de răspuns nu este corectă.

Din datele speței rezultă că inculpatul MN nu a intrat în posesia autoturismului în baza unui titlu legitim, ci ca urmare unei acțiuni de inducere în eroare a persoanei vătămate, care i-a predat autoturismul în baza unor acte false pe care MN i le-a prezentat (carte de identitate și permis de conducere), activități care se circumscriu infracțiunii de înșelăciune.

Prejudiciul s-a produs ca urmare a acestor acțiuni, iar nu ca urmare a unei activități circumscrise infracțiunii de abuz de încredere (însușire, dispunere, folosire sau refuz de restituire) deoarece aceeași pagubă nu poate fi consecința a două infracțiuni contra patrimoniului distincte și succesive.

La Proba teoretică au fost formulate contestații cu privire la 6 întrebări

• **Întrebarea nr. 2 de la G1, corespondență: G1: 2, G2: 4, G3: 14, G4: 15, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Candidatul nu invocă motive care se circumscriu corectitudinii variantelor de răspuns, ci chestiuni care excedează competenței comisiei de contestații. De altfel, aspectul invocat în contestație a fost adus la cunoștința candidaților de către comisia de elaborare, existând previzibilitate cu privire la modul de soluționare a respectivei întrebări.

• **Întrebarea nr. 8 de la G1, corespondență: G1: 8, G2: 3, G3: 12, G4: 6, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns nu este corectă, deoarece în încadrarea juridică prezentată în enunțul corespunzător răspunsului în discuție nu este indicat și textul care arată calitatea subiectului pasiv, calitate la care se făcea referire în enunțul întrebării (polițist local în exercițiul funcțiunii; a se vedea decizia HP nr. 19/2020).

- **Întrebarea nr. 12 de la G1, corespondență: G1: 12, G2: 17, G3: 1, G4: 2, contestată de un număr de: 4 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns nu este corectă.

Varianta agravantă a infracțiunii de trafic de influență, prevăzută de art. 7 lit. b) din Legea nr. 78/2000, impune cerința subiectului calificat în persoana unui judecător sau procuror, în considerarea faptului că actele de trafic de influență comise de persoane ce au această calitate și se folosesc de ea pentru săvârșirea unei infracțiuni de corupție pasivă, prezintă un grad de pericol social mai ridicat decât cele comise în varianta de bază a infracțiunii (art. 291 cod penal), care nu cere un subiect activ calificat.

Totuși pentru a fi subiect activ al variantei agravante de trafic de influență, este necesar ca făptuitorul să se fi folosit efectiv de calitatea sa pentru realizarea elementului material al infracțiunii prev. de art. 291 Cod penal, respectiv această calitate să fie determinantă pentru cumpărătorul de influență. Or, din datele speței rezultă că traficarea de influență s-a realizat în considerarea calității *de cadru didactic universitar*, iar nu în considerarea funcției de procuror pe care inculpatul o deținea în paralel.

În consecință, agravanta nu era incidentă.

- **Întrebarea nr. 13 de la G1, corespondență: G1: 13, G2: 1, G3: 13, G4: 11, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta A de răspuns nu este corectă.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență este necesar, printre altele, ca autorul să pretindă că are influență sau să lase să se creadă că are influență asupra unui funcționar public *care are în competență atribuții de serviciu de natura celor care fac obiectul cumpărării de influență*. Or, din datele speței nu rezultă indicarea persoanei care are astfel de atribuții, respectiv a unui judecător, ci doar promisiunea traficantului de influență că poate rezolva revizuirea hotărârii de condamnare a lui A, astfel că nu pot fi întrunite condițiile de tipicitate ale infracțiunii.

Activitatea făptuitorului nu poate fi circumscrisă nici unei activități de intermediar (adică de complice la traficul de influență), deoarece și într-o astfel de situație este necesară întrunirea elementelor de tipicitate ale infracțiunii, inclusiv sub aspectul indicării funcționarului asupra căruia se promite intervenția.

- **Întrebarea nr. 19 de la G1, corespondență: G1: 19, G2: 7, G3: 11, G4: 13, contestată de un număr de: 1 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta C de răspuns nu este corectă.

Prin decizia HP nr. 18/2017 ICCJ a stabilit că funcționarul bancar angajat al unei unități bancare cu capital integral privat, autorizată și aflată sub supravegherea BNR, este funcționar public în accepțiunea art. 175 alin. 2 Cod penal.

Dispozițiile art. 308 Cod penal se aplică *doar funcționarilor „privați”* indicați de acest text. Este elementar că funcționarul public bancar nu poate avea în același timp atât calitatea de funcționar public, cât și pe aceea de funcționar privat, atunci când săvârșește o infracțiune de luare de mită, ca cea descrisă în varianta C de răspuns.

• **Întrebarea nr. 20 de la G1, corespondență: G1: 20, G2: 13, G3: 6, G4: 3, contestată de un număr de: 2 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns nu este corectă.

Modul de redactare a enunțului nu este influențat/afectat în vreun fel de nefolosirea virgulei între termenii „infracțiune” și „comisă”. Din conținutul enunțului nu se putea înțelege că ambele infracțiuni au fost comise pe teritoriul României, cât timp întrebarea se referea la *punerea în executare a unui mandat european de arestare în scopul executării pedepsei*, ceea ce presupune *ab initio* o hotărâre definitivă de condamnare, situație la care nu se referă dispozițiile art. 99 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 302/2004.

Varianta B de răspuns nu este corectă.

Art. 99 alin. 1 lit. a) din Legea nr. 302/2004 prevede un motiv de refuz **obligatoriu** (“când, din informațiile de care dispune, reiese că persoana urmărită a fost judecată definitiv pentru aceleași fapte de către un stat membru, altul decât statul emitent, cu condiția ca, în cazul condamnării, sancțiunea să fi fost executată ori să fie în acel moment în curs de executare sau executarea să fie prescrisă, pedeapsa să fi fost grațiată ori infracțiunea să fi fost amnistiată sau să fi intervenit o altă cauză care împiedică executarea, potrivit legii statului de condamnare”), în timp ce cerința viza un motiv facultative de refuz („*poate refuza...*”).

Pentru concursul de promovare la Parchet de pe lângă Tribunal au formulat contestații 16 candidați, astfel:

La Proba practică au fost formulate contestații cu privire la 4 întrebări

• **Întrebarea nr. 1 de la G1, corespondență: G1: 1, G2: 4, G3: 4, G4: 3, contestată de un număr de: 3 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă.

Din datele speței rezultă că pot fi reținute exclusiv 3 acte materiale de lipsire de libertate, astfel:” în această perioadă (21.08-24.08.2017), în **trei rânduri**, pentru a se calma...în ziua de **21.08.2017**...a închis-o pe partea vătămată într-o cameră...apoi, în ziua de **23.08.2017**, în aceeași

cameră, a ținut-o... aproximativ o oră...iar în ziua de **24.08.2017** a legat-o de un scaun cu bandă adezivă...”

Nu constituie un act material distinct de lipsire de libertate situația descrisă ca petrecându-se anterior acestei perioade, respectiv acela prin care se arăta că, după câteva zile petrecute împreună persoana vătămată a dorit să plece, dar inculpatul *s-a opus*, întrucât datele oferite nu conțin suficiente elemente care să caracterizeze „opunerea” inculpatului ca fiind un act de împiedicare a libertății de mișcare a persoanei vătămate, sau că a fost urmat de o atitudine menită să convingă persoana vătămată să rămână de bunăvoie în locuința sa, pentru a continua relația începută.

În cauză nu puteau fi reținute infracțiunile prev. de art. 360 alin.1 Cod penal și/sau art. 302 Cod penal, deoarece ambele infracțiuni impun condiția săvârșirii *fără drept* a acțiunilor ce constituie verbum regens; or, din datele speței nu rezultă că inculpatul a verificat mesajele din telefonul persoanei vătămate fără acordul acesteia. Dimpotrivă, datele furnizate arătau că persoana vătămată avea o relație de concubinaj cu inculpatul cu care locuia de ceva timp împreună, ceea ce presupune că, până la acțiunile de lipsire de libertate, se bucurau de încredere reciprocă.

Varianta B de răspuns nu este corectă, întrucât deprecierea unei relații personale și tensiunile generate de gelozie nu pot constitui circumstanța atenuantă prev. de art. 75 alin. 2 lit. b) din Codul penal.

Varianta C de răspuns nu este corectă.

Nu putea fi dispusă soluția de clasare pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe săvârșită în formă continuată, deoarece fapta de lovire și alte violențe este absorbită în conținutul constitutiv al infracțiunii de lipsire de libertate în mod ilegal.

• **Întrebarea nr. 2 de la G1, corespondență: G1: 2, G2: 6, G3: 8, G4: 7, contestată de un număr de: 2 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

Conform art. 22 alin. 4 din Legea nr. 187/2012, dacă în termenul de încercare al suspendării executării unei pedepse pentru infracțiuni comise în timpul minorității condamnatul a săvârșit din nou o infracțiune, instanța revocă suspendarea și înlocuiește pedeapsa potrivit alin. 2, respectiv cu măsura educativă a internării într-un centru educativ pe o perioadă egală cu durata pedepsei suspendate, dar nu mai mult de 3 ani.

Conform art. 22 alin. 4 lit. b), dacă noua infracțiune a fost comisă după majorat, se aplică o sancțiune rezultantă stabilită potrivit art. 129 alin. 2 Cod penal. În situația descrisă în speță erau incidente dispozițiile art. 129 alin. 2 lit. b Cod penal, deoarece era vorba de o măsură educativă privativă de libertate, cea a internării într-un centru educativ.

Varianta B de răspuns nu este corectă.

Din datele speței rezultă că inculpatul săvârșise în minoritate o infracțiune pentru care a fost condamnat, potrivit vechiului cod penal, la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării pedepsei. Or, comiterea de către inculpatul major a unei alte infracțiuni sub imperiul noului cod penal, în termenul de încercare al suspendării condiționate dispuse pentru o faptă săvârșită în minoritate, determină aplicarea imperativă a dispozițiilor legale analizate mai sus, ceea ce face ca în final pedeapsa închisorii aplicate anterior să fie înlocuită cu măsura educativă a internării într-un centru educativ.

Regimul sancționării pluralității de infracțiuni în cazul în care una dintre condamnări este pentru o faptă săvârșită în minoritate, reglementat de art. 22 din Legea nr. 187/2012 este unul derogator de la regula generală instituită prin dispozițiile art. 15 din Legea nr. 187/2012, care este indicat în varianta B de răspuns.

Dispozițiile art. 22 alin. 1 din Legea nr. 187/2012 nu au în vedere comiterea unei noi infracțiuni ulterior condamnării la o pedeapsă cu suspendarea executării pentru o infracțiune comisă în minoritate, ca cea descrisă în speță, astfel că nu impun aplicarea vreunui nou tratament sancționator, ci doar menținerea formei de executare a condamnării anterioare..

• **Întrebarea nr. 4 de la G1, corespondență: G1: 4, G2: 9, G3: 3, G4: 10, contestată de un număr de: 1 candidat**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestației ca nefondată.

Varianta C de răspuns este corectă

„Deducerea” reținerii de 24 de ore, ce trebuie menționată în toate cazurile în dispozitivul unei hotărâri, are semnificația unei constatări, adică a semnalării împrejurării că o persoană a fost supusă acestei măsuri preventive, iar nu sensul strict prevăzut de art. 72 Cod penal, la care face trimitere art. 127 Cod penal, respectiv de „scădere” a duratei măsurii preventive din pedeapsa aplicată sau, după caz, dintr-o măsură educativă privativă de libertate. Este evident că „scăderea” nu poate fi făcută efectiv decât dintr-o pedeapsă executabilă sau dintr-o măsură educativă privativă de libertate, dar jurisprudența este constată în a menționa dispozițiile privind deducerea măsurii preventive (folosind cu același sens fie termenul de „deducere”, fie pe cel de „constată că ...”), chiar și atunci când sancțiunea nu este privativă de libertate (pentru motivul arătat mai sus), urmând ca scăderea efectivă să se producă doar atunci când pedeapsa sau măsură educativă devin executabile, în condițiile legii.

Variantele A și B de răspuns nu sunt corecte, deoarece se referă la adaptarea pedepsei aplicate de instanța străină la o sancțiune de aceeași natură (amendă penală, respectiv închisoare), însă, potrivit legii române, în cazul minorilor pot fi aplicate doar măsuri educative.

• **Întrebarea nr. 5 de la G1, corespondență: G1: 5, G2: 2, G3: 9, G4: 4, contestată de un număr de: 5 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă.

Mecanismul de aplicare a tratamentului sancționator corespunzător situației juridice descrise în enunțul întrebării este cel legal. Astfel, în cursul executării unei pedepse care constituie primul termen al recidivei (3 ani închisoare pentru furt calificat), inculpatul a comis atât o infracțiune de evadare cât și o altă infracțiune subsecventă și concurentă cu aceasta, respectiv ucidere din culpă. În aceste condiții devin aplicabile dispozițiile art. 43 alin. 2 Cod penal, care descriu mecanismul ce urmează a fi aplicat în cazul în care, înainte ca pedeapsa anterioară să fi fost executată sau considerată ca executată, sunt săvârșite mai multe infracțiuni concurente, dintre care cel puțin una se află în stare de recidivă cu cea care constituie primul termen: mai întâi se stabilesc pedepsele pentru infracțiunile concurente, apoi pedeapsa rezultantă se adaugă la pedeapsa anterioară neexecutată ori la restul rămas neexecutat din aceasta.

Acest tratament sancționator nu contravine dispozițiilor art. 285 alin. 4 Codul penal, care reglementează exclusiv situația în care infracțiunea de evadare este singura care se comite în cursul executării pedepsei.

Doctrina este unitară în ceea ce privește aplicarea tratamentului sancționator în modalitatea expusă în enunțul speței, atunci când condamnarea anterioară constituie și prim termen al recidivei, cel puțin pentru infracțiunea de evadare. Opiniile citate ca fiind contrare mecanismului prezentat nu au în vedere situația în care condamnarea anterioară reprezintă prim termen al recidivei, ci situația în care infracțiunea de evadare și, eventual, alte infracțiuni comise ulterior evadării, se află în pluralitate intermediară față de condamnarea din a cărei executare s-a evadat, situație în care în mod evident nu mai pot fi aplicate dispozițiile art. 43 alin. 2 Cod penal, dar care nu este avută în vedere de enunț.

În consecință, constatând că nu există diferențe de interpretare și aplicare a regulilor prevăzute de art. 43 alin. 2 Cod penal, incidente în speță, nu este vorba de o problemă controversată, care să justifice anularea întrebării sau indicarea altei variante de răspuns ca fiind cea corectă.

La Proba teoretică au fost formulate contestații cu privire la 4 întrebări

• **Întrebarea nr. 11 de la G1, corespondență: G1: 11, G2: 16, G3: 9, G4: 10, contestată de un număr de: 2 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă.

Pentru soluționarea subiectului nu era necesară descrierea tuturor elementelor de tipicitate ale infracțiunilor indicate în variantele de răspuns, întrucât distincția trebuia făcută exclusiv sub aspectul calității subiectului activ (funcționar public în cazul infracțiunilor de uzurpare a funcției

și abuz în serviciu, deci, calificat) și al actului comis de către acesta (în exercitarea atribuțiilor în cazul abuzului în serviciu, respectiv, în timpul serviciului, fără ca actul să intre în atribuțiile sale în cazul uzurpării funcției) ori cel al folosirii fără drept a unei calități oficiale care implică exercițiul autorității de stat, în cazul infracțiunii de uzurpare de calități oficiale.

Varianta C se excludea de la sine pentru că din enunț rezultă că făptuitorul este funcționar public care îndeplinește o activitate în cadrul unității la care este angajat, urmând ca alegerea răspunsului corect să fie în funcție de stabilirea propriei competențe în exercitarea atribuției sau depășirea acestei competențe.

În mod evident, prin semnarea unui act de competență instituției la care funcționarul lucra, fără însă ca o astfel de atribuție de serviciu să intre în competența sa, face ca **varianta A de răspuns să fie corectă**, întrucât activitatea acestuia corespunde infracțiunii de uzurpare a funcției.

Varianta C de răspuns nu este corectă, pentru motivele expuse anterior.

• **Întrebarea nr. 12 de la G1, corespondență: G1: 12, G2: 20, G3: 1, G4: 6, contestată de un număr de: 4 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta A de răspuns este corectă

Datele speței erau suficiente pentru a concluziona că primirea sumei de 1.000 Euro în patru tranșe a fost precedată de un alt act de corupție (pretinderea sau acceptarea promisiunii foloaselor care i-au fost remise ulterior), altfel mențiunea **sumei totale de 1.000 de Euro și a numărului de tranșe** în care a fost primită nu ar fi avut sens. Semnificația termenului „tranșe” nu poate fi alta decât aceea de părți în care este divizat un întreg, astfel că menționarea sa în cuprinsul enunțului avea exact înțelesul corespunzător remiterii sumei totale pretinse/acceptate ca mită în părți egale.

Totodată, din datele speței nu rezultă că pe parcursul executării acestor tranșe ar fi intervenit modificări în înțelegerea anterioară, astfel încât să se poată afirma că inculpatul și-a schimbat rezoluția infracțională inițială și că ar fi vorba de acte distincte de luare de mită din moment ce actul ce urma să fie îndeplinit era unic, acela de a grăbi organizarea unui concurs în cadrul instituției pe care o conducea, activitate pentru care a primit, în bani și produse, o mită de 1000 euro.

Varianta B de răspuns nu este corectă (a se vedea motivele expuse mai sus pentru varianta A).

• **Întrebarea nr. 14 de la G1, corespondență: G1: 14, G2: 18, G3: 6, G4: 3, contestată de un număr de: 2 candidați**

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Varianta C de răspuns este corectă

Enunțul variantei de răspuns în sensul că favorizarea făptuitorului “nu poate avea ca subiect

activ *participantul la infracțiunea* față de care s-a realizat favorizarea” este clar în ceea ce privește stabilirea momentului la care se comite infracțiunea prev. de art. 269 Cod penal, respectiv înainte ca o hotărâre de condamnare să schimbe calitatea participanților la comiterea unei infracțiuni (în sensul dat de art. 46-48 Cod penal), în aceea de ”condamnați” pentru aceasta. Existența posibilității ca infracțiunea de favorizare a făptuitorului să fie realizată, într-o altă variantă, în faza executării unei pedepse, nu putea fi avută în vedere la soluționarea subiectului, deoarece o astfel de împrejurare (existența unei hotărâri de condamnare) nu este descrisă în enunțul variantei C de răspuns.

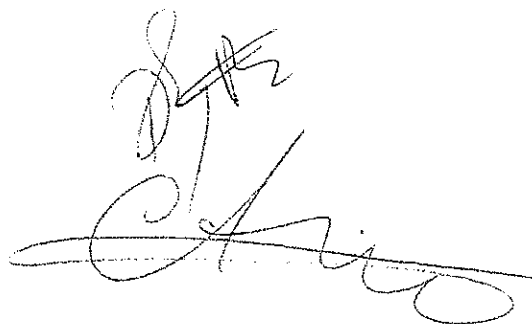
• **Întrebarea nr. 18 de la G1, corespondență: G1: 18, G2: 7, G3: 20, G4: 18, contestată de un număr de: 2 candidați**

Varianta A de răspuns este corectă

Dispozițiile art. 88 alin. 3 Cod penal sunt explicite cu privire la revocarea amânării aplicării pedepsei în cazul săvârșirii unei infracțiuni intenționate în cursul termenului de supraveghere. Întrebarea nu viza verificarea întrunirii tuturor condițiilor privind revocarea amânării aplicării pedepsei (adică și pe aceea a descoperirii acesteia în termenul de supraveghere), ci, așa cum rezultă din conținutul variantelor de răspuns, doar pe cele care vizau obligativitatea revocării în funcție de forma de vinovăție cu care a fost comisă noua infracțiune, respectiv referitoare la consecința juridică ce decurge după revocarea amânării aplicării pedepsei.

Comisia de soluționare a contestațiilor, în unanimitate, a hotărât respingerea contestațiilor ca nefondate.

Comisia de contestații,

Contestații la barem formulate la materia Drept penal

24

Pentru concursul de promovare la PCA au depus contestații un număr de candidați

Cod: B1006, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1018, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 14;

Cod: B1045, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1079, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

Cod: B1146, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 6;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 1;

Cod: B1185, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1200, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

- întrebarea numărul 6;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 7;

- întrebarea numărul 17;

Cod: B1211, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

- întrebarea numărul 10;

Cod: B1234, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

- întrebarea numărul 10;

- întrebarea numărul 4;

Cod: B1266, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 6;

Cod: B1312, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 12;
-

Cod: B1332, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;
-

Cod: B1377, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;
-

Cod: B1403, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 17;
-

Cod: B1407, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 6;
 - întrebarea numărul 5;
 - întrebarea numărul 7;
-

Cod: B1445, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
-

Cod: B1463, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
-

Cod: B1471, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 7;
- întrebarea numărul 4;
- întrebarea numărul 8;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 20;
-

Cod: B1561, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
 - întrebarea numărul 7;
-

Cod: B1607, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;
- întrebarea numărul 10;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

Cod: B1617, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 17;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
- întrebarea numărul 6;
- întrebarea numărul 7;

Cod: B1621, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;
- întrebarea numărul 7;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1669, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1680, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Pentru concursul de promovare la PICCJ au depus contestații un număr de⁴⁸..... candidați

Cod: B1008, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

Cod: B1013, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 20;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
- întrebarea numărul 10;

Cod: B1017, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1027, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 1;
- întrebarea numărul 5;

Cod: B1032, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
- întrebarea numărul 8;

Cod: B1043, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

Cod: B1053, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;
 - întrebarea numărul 4;
 - întrebarea numărul 2;
-

Cod: B1071, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;
-

Cod: B1078, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;
 - întrebarea numărul 10;
-

Cod: B1084, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 7;
-

Cod: B1088, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
 - întrebarea numărul 8;
-

Cod: B1164, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;
-

Cod: B1169, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;
 - întrebarea numărul 8;
-

Cod: B1195, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 16;
-

Cod: B1196, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;
 - întrebarea numărul 11;
-

Cod: B1219, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 7;
- întrebarea numărul 8;
- întrebarea numărul 18;

Cod: B1229, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1233, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 16;
- întrebarea numărul 20;

Cod: B1235, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 20;

Cod: B1243, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1256, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1272, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;

Cod: B1277, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;

Cod: B1294, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 6;

Cod: B1311, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 6;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1327, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;

Cod: B1356, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 3 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
- întrebarea numărul 5;
- întrebarea numărul 9;

Cod: B1369, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

Cod: B1380, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1381, număr grilă: G3

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 18;

Cod: B1404, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

Cod: B1413, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1432, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1450, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

Cod: B1466, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 19;

Cod: B1469, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;
- întrebarea numărul 9;

Cod: B1477, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 6;
- întrebarea numărul 8;

Cod: B1493, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 15;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1498, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 15;

Cod: B1550, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
- întrebarea numărul 8;

Cod: B1554, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 10;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;
- întrebarea numărul 16;

Cod: B1557, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1574, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

Cod: B1579, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;
- întrebarea numărul 9;

Cod: B1587, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Cod: B1598, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;
- întrebarea numărul 5;

Cod: B1602, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;
- întrebarea numărul 1;

Cod: B1681, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 2;

Pentru concursul de promovare la PT au depus contestații un număr de¹⁶..... candidați

Cod: B1123, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

Cod: B1188, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

Cod: B1202, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 7;

Cod: B1228, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

Cod: B1231, număr grilă: G4

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 3;

Cod: B1232, număr grilă: G1

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 1;

Cod: B1316, număr grilă: G4

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

Cod: B1344, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 12;

Cod: B1455, număr grilă: G2

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

Cod: B1511, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 1;
- întrebarea numărul 20;

Cod: B1512, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 12;

Cod: B1518, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 12;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 5;

Cod: B1542, număr grilă: G3

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 2 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 8;
- întrebarea numărul 3;

Cod: B1592, număr grilă: G1

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 11;

Cod: B1597, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 16;

La proba Proba practica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 4;

Cod: B1631, număr grilă: G2

La proba Proba teoretica s-au înregistrat contestații la 1 întrebări, respectiv:

- întrebarea numărul 18;

Contestații la barem formulate la materia Drept penal

Pentru concursul de promovare la PCA

Proba practica

•La întrebarea nr. 2 (corespondență: G1: 2, G2: 7, G3: 7, G4: 5) au fost depuse un număr de 5 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1079, G4, nr. întrebare candidat: 5
- 2) Cod: B1407, G2, nr. întrebare candidat: 7
- 3) Cod: B1445, G1, nr. întrebare candidat: 2
- 4) Cod: B1561, G1, nr. întrebare candidat: 2
- 5) Cod: B1617, G2, nr. întrebare candidat: 7

•La întrebarea nr. 4 (corespondență: G1: 4, G2: 3, G3: 4, G4: 2) au fost depuse un număr de 5 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1018, G3, nr. întrebare candidat: 4
- 2) Cod: B1045, G4, nr. întrebare candidat: 2
- 3) Cod: B1234, G4, nr. întrebare candidat: 2
- 4) Cod: B1471, G1, nr. întrebare candidat: 4
- 5) Cod: B1621, G1, nr. întrebare candidat: 4

•La întrebarea nr. 5 (corespondență: G1: 5, G2: 10, G3: 5, G4: 9) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1312, G1, nr. întrebare candidat: 5

•La întrebarea nr. 6 (corespondență: G1: 6, G2: 5, G3: 3, G4: 1) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1407, G2, nr. întrebare candidat: 5

•La întrebarea nr. 7 (corespondență: G1: 7, G2: 4, G3: 10, G4: 10) au fost depuse un număr de 7 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1200, G2, nr. întrebare candidat: 4
- 2) Cod: B1211, G4, nr. întrebare candidat: 10
- 3) Cod: B1234, G4, nr. întrebare candidat: 10
- 4) Cod: B1471, G1, nr. întrebare candidat: 7
- 5) Cod: B1561, G1, nr. întrebare candidat: 7
- 6) Cod: B1607, G4, nr. întrebare candidat: 10
- 7) Cod: B1621, G1, nr. întrebare candidat: 7

•La întrebarea nr. 8 (corespondență: G1: 8, G2: 2, G3: 8, G4: 8) au fost depuse un număr de 7 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1006, G2, nr. întrebare candidat: 2
- 2) Cod: B1377, G3, nr. întrebare candidat: 8
- 3) Cod: B1463, G2, nr. întrebare candidat: 2
- 4) Cod: B1471, G1, nr. întrebare candidat: 8
- 5) Cod: B1617, G2, nr. întrebare candidat: 2
- 6) Cod: B1669, G1, nr. întrebare candidat: 8
- 7) Cod: B1680, G2, nr. întrebare candidat: 2

•La întrebarea nr. 9 (corespondență: G1: 9, G2: 6, G3: 2, G4: 3) au fost depuse un număr de 8 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1146, G2, nr. întrebare candidat: 6
- 2) Cod: B1185, G2, nr. întrebare candidat: 6
- 3) Cod: B1200, G2, nr. întrebare candidat: 6
- 4) Cod: B1211, G4, nr. întrebare candidat: 3
- 5) Cod: B1266, G2, nr. întrebare candidat: 6
- 6) Cod: B1407, G2, nr. întrebare candidat: 6
- 7) Cod: B1607, G4, nr. întrebare candidat: 3

•La întrebarea nr. 9 (corespondență: G1: 9, G2: 6, G3: 2, G4: 3) au fost depuse un număr de 8 contestații, astfel:
8) Cod: B1617, G2, nr. întrebare candidat: 6

•La întrebarea nr. 10 (corespondență: G1: 10, G2: 8, G3: 9, G4: 4) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1234, G4, nr. întrebare candidat: 4

2) Cod: B1332, G1, nr. întrebare candidat: 10

Proba teoretică

•La întrebarea nr. 2 (corespondență: G1: 2, G2: 4, G3: 14, G4: 15) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1018, G3, nr. întrebare candidat: 14

•La întrebarea nr. 8 (corespondență: G1: 8, G2: 3, G3: 12, G4: 6) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1621, G1, nr. întrebare candidat: 8

•La întrebarea nr. 12 (corespondență: G1: 12, G2: 17, G3: 1, G4: 2) au fost depuse un număr de 4 contestații, astfel:

1) Cod: B1200, G2, nr. întrebare candidat: 17

2) Cod: B1312, G1, nr. întrebare candidat: 12

3) Cod: B1403, G2, nr. întrebare candidat: 17

4) Cod: B1617, G2, nr. întrebare candidat: 17

•La întrebarea nr. 13 (corespondență: G1: 13, G2: 1, G3: 13, G4: 11) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1146, G2, nr. întrebare candidat: 1

•La întrebarea nr. 19 (corespondență: G1: 19, G2: 7, G3: 11, G4: 13) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1200, G2, nr. întrebare candidat: 7

•La întrebarea nr. 20 (corespondență: G1: 20, G2: 13, G3: 6, G4: 3) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1471, G1, nr. întrebare candidat: 20

2) Cod: B1607, G4, nr. întrebare candidat: 3

Pentru concursul de promovare la PICCJ

Proba practică

•La întrebarea nr. 1 (corespondență: G1: 1, G2: 8, G3: 3, G4: 6) au fost depuse un număr de 14 contestații, astfel:

1) Cod: B1017, G2, nr. întrebare candidat: 8

2) Cod: B1027, G1, nr. întrebare candidat: 1

3) Cod: B1043, G3, nr. întrebare candidat: 3

4) Cod: B1053, G3, nr. întrebare candidat: 3

5) Cod: B1219, G3, nr. întrebare candidat: 3

6) Cod: B1294, G4, nr. întrebare candidat: 6

7) Cod: B1311, G2, nr. întrebare candidat: 8

8) Cod: B1380, G2, nr. întrebare candidat: 8

9) Cod: B1404, G3, nr. întrebare candidat: 3

10) Cod: B1432, G2, nr. întrebare candidat: 8

11) Cod: B1469, G2, nr. întrebare candidat: 8

12) Cod: B1477, G4, nr. întrebare candidat: 6

13) Cod: B1557, G2, nr. întrebare candidat: 8

14) Cod: B1574, G2, nr. întrebare candidat: 8

•La întrebarea nr. 2 (corespondență: G1: 2, G2: 9, G3: 9, G4: 7) au fost depuse un număr de 6 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1013, G1, nr. întrebare candidat: 2
- 2) Cod: B1084, G4, nr. întrebare candidat: 7
- 3) Cod: B1256, G1, nr. întrebare candidat: 2
- 4) Cod: B1356, G3, nr. întrebare candidat: 9
- 5) Cod: B1469, G2, nr. întrebare candidat: 9
- 6) Cod: B1579, G2, nr. întrebare candidat: 9

•La întrebarea nr. 3 (corespondență: G1: 3, G2: 2, G3: 1, G4: 1) au fost depuse un număr de 4 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1413, G2, nr. întrebare candidat: 2
- 2) Cod: B1579, G2, nr. întrebare candidat: 2
- 3) Cod: B1598, G1, nr. întrebare candidat: 3
- 4) Cod: B1602, G4, nr. întrebare candidat: 1

•La întrebarea nr. 4 (corespondență: G1: 4, G2: 7, G3: 8, G4: 9) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1071, G1, nr. întrebare candidat: 4

•La întrebarea nr. 5 (corespondență: G1: 5, G2: 6, G3: 4, G4: 2) au fost depuse un număr de 7 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1027, G1, nr. întrebare candidat: 5
- 2) Cod: B1053, G3, nr. întrebare candidat: 4
- 3) Cod: B1088, G4, nr. întrebare candidat: 2
- 4) Cod: B1169, G1, nr. întrebare candidat: 5
- 5) Cod: B1450, G3, nr. întrebare candidat: 4
- 6) Cod: B1550, G4, nr. întrebare candidat: 2
- 7) Cod: B1598, G1, nr. întrebare candidat: 5

•La întrebarea nr. 6 (corespondență: G1: 6, G2: 1, G3: 7, G4: 4) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1498, G4, nr. întrebare candidat: 4

•La întrebarea nr. 8 (corespondență: G1: 8, G2: 10, G3: 2, G4: 8) au fost depuse un număr de 14 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1053, G3, nr. întrebare candidat: 2
- 2) Cod: B1088, G4, nr. întrebare candidat: 8
- 3) Cod: B1169, G1, nr. întrebare candidat: 8
- 4) Cod: B1196, G3, nr. întrebare candidat: 2
- 5) Cod: B1229, G4, nr. întrebare candidat: 8
- 6) Cod: B1243, G3, nr. întrebare candidat: 2
- 7) Cod: B1277, G2, nr. întrebare candidat: 10
- 8) Cod: B1356, G3, nr. întrebare candidat: 2
- 9) Cod: B1477, G4, nr. întrebare candidat: 8
- 10) Cod: B1493, G4, nr. întrebare candidat: 8
- 11) Cod: B1550, G4, nr. întrebare candidat: 8
- 12) Cod: B1554, G2, nr. întrebare candidat: 10
- 13) Cod: B1587, G3, nr. întrebare candidat: 2
- 14) Cod: B1681, G3, nr. întrebare candidat: 2

•La întrebarea nr. 10 (corespondență: G1: 10, G2: 5, G3: 5, G4: 3) au fost depuse un număr de 7 contestații, astfel:

- 1) Cod: B1008, G2, nr. întrebare candidat: 5
- 2) Cod: B1013, G1, nr. întrebare candidat: 10
- 3) Cod: B1233, G2, nr. întrebare candidat: 5

•La întrebarea nr. 10 (corespondență: G1: 10, G2: 5, G3: 5, G4: 3) au fost depuse un număr de 7 contestații, astfel:

4) Cod: B1327, G1, nr. întrebare candidat: 10

5) Cod: B1356, G3, nr. întrebare candidat: 5

6) Cod: B1369, G4, nr. întrebare candidat: 3

7) Cod: B1602, G4, nr. întrebare candidat: 3

Proba teoretică

•La întrebarea nr. 2 (corespondență: G1: 2, G2: 4, G3: 2, G4: 8) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1032, G4, nr. întrebare candidat: 8

2) Cod: B1554, G2, nr. întrebare candidat: 4

•La întrebarea nr. 3 (corespondență: G1: 3, G2: 5, G3: 8, G4: 6) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1219, G3, nr. întrebare candidat: 8

•La întrebarea nr. 5 (corespondență: G1: 5, G2: 14, G3: 3, G4: 13) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1078, G1, nr. întrebare candidat: 5

•La întrebarea nr. 6 (corespondență: G1: 6, G2: 3, G3: 1, G4: 2) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1032, G4, nr. întrebare candidat: 2

•La întrebarea nr. 8 (corespondență: G1: 8, G2: 13, G3: 7, G4: 10) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1219, G3, nr. întrebare candidat: 7

•La întrebarea nr. 10 (corespondență: G1: 10, G2: 16, G3: 18, G4: 15) au fost depuse un număr de 9 contestații, astfel:

1) Cod: B1078, G1, nr. întrebare candidat: 10

2) Cod: B1195, G2, nr. întrebare candidat: 16

3) Cod: B1219, G3, nr. întrebare candidat: 18

4) Cod: B1233, G2, nr. întrebare candidat: 16

5) Cod: B1272, G1, nr. întrebare candidat: 10

6) Cod: B1381, G3, nr. întrebare candidat: 18

7) Cod: B1493, G4, nr. întrebare candidat: 15

8) Cod: B1498, G4, nr. întrebare candidat: 15

9) Cod: B1554, G2, nr. întrebare candidat: 16

•La întrebarea nr. 16 (corespondență: G1: 16, G2: 8, G3: 11, G4: 18) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1196, G3, nr. întrebare candidat: 11

•La întrebarea nr. 19 (corespondență: G1: 19, G2: 20, G3: 4, G4: 11) au fost depuse un număr de 4 contestații, astfel:

1) Cod: B1164, G3, nr. întrebare candidat: 4

2) Cod: B1196, G3, nr. întrebare candidat: 4

3) Cod: B1233, G2, nr. întrebare candidat: 20

4) Cod: B1466, G1, nr. întrebare candidat: 19

•La întrebarea nr. 20 (corespondență: G1: 20, G2: 6, G3: 16, G4: 20) au fost depuse un număr de 3 contestații, astfel:

1) Cod: B1013, G1, nr. întrebare candidat: 20

2) Cod: B1235, G1, nr. întrebare candidat: 20

3) Cod: B1311, G2, nr. întrebare candidat: 6

Pentru concursul de promovare la PT

Proba practica

•La întrebarea nr. 1 (corespondență: G1: 1, G2: 4, G3: 4, G4: 3) au fost depuse un număr de 3 contestații, astfel:

1) Cod: B1232, G1, nr. întrebare candidat: 1

2) Cod: B1455, G2, nr. întrebare candidat: 4

3) Cod: B1597, G2, nr. întrebare candidat: 4

•La întrebarea nr. 2 (corespondență: G1: 2, G2: 6, G3: 8, G4: 7) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1511, G3, nr. întrebare candidat: 8

2) Cod: B1542, G3, nr. întrebare candidat: 8

•La întrebarea nr. 4 (corespondență: G1: 4, G2: 9, G3: 3, G4: 10) au fost depuse un număr de 1 contestații, astfel:

1) Cod: B1542, G3, nr. întrebare candidat: 3

•La întrebarea nr. 5 (corespondență: G1: 5, G2: 2, G3: 9, G4: 4) au fost depuse un număr de 5 contestații, astfel:

1) Cod: B1123, G1, nr. întrebare candidat: 5

2) Cod: B1188, G1, nr. întrebare candidat: 5

3) Cod: B1228, G1, nr. întrebare candidat: 5

4) Cod: B1316, G4, nr. întrebare candidat: 4

5) Cod: B1518, G1, nr. întrebare candidat: 5

Proba teoretica

•La întrebarea nr. 11 (corespondență: G1: 11, G2: 16, G3: 9, G4: 10) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1592, G1, nr. întrebare candidat: 11

2) Cod: B1597, G2, nr. întrebare candidat: 16

•La întrebarea nr. 12 (corespondență: G1: 12, G2: 20, G3: 1, G4: 6) au fost depuse un număr de 4 contestații, astfel:

1) Cod: B1344, G1, nr. întrebare candidat: 12

2) Cod: B1511, G3, nr. întrebare candidat: 1

3) Cod: B1512, G1, nr. întrebare candidat: 12

4) Cod: B1518, G1, nr. întrebare candidat: 12

•La întrebarea nr. 14 (corespondență: G1: 14, G2: 18, G3: 6, G4: 3) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1231, G4, nr. întrebare candidat: 3

2) Cod: B1631, G2, nr. întrebare candidat: 18

•La întrebarea nr. 18 (corespondență: G1: 18, G2: 7, G3: 20, G4: 18) au fost depuse un număr de 2 contestații, astfel:

1) Cod: B1202, G2, nr. întrebare candidat: 7

2) Cod: B1511, G3, nr. întrebare candidat: 20